

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

(א)	
<p>“I am Hashem your G-d who took you out from the land of Egypt” — this verse is the first statement of the Ten Commandments that were given at the Giving of the Torah on the 6th of Sivan, after the Jewish people had declared, “We will do” before “We will hear.”</p>	<p>אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים – דפסוק זה הוא דיבור הראשון דעשרת הדברות, שנתנו במתן תורה בו' סיון</p>
<p>[And ministering angels came and placed upon each Jew two crowns — one corresponding to “We will do” and one to “We will hear.”]</p>	<p>לאחר שקהדו ישראל בעשה לנשמע [ובאו מלאכי השרת וקשרו לכל אחד מישראל שני כתרים אחד [כנגד בעשה ואחד כנגד נשמע]</p>
<p>on the 5th of Sivan. And it is brought in many discourses of our Rebbes and leaders, the well-known question posed by the great sages of Israel:</p>	<p>בחמישי בסיון. ומובא בכמה דרושים דרבנותינו: נשיאנו השאלה הידועה דגדולי ישראל</p>
<p>The creation of the heavens and the earth is a greater wonder than the Exodus from Egypt.</p>	<p>הרי בריאת שמים וארץ הוא פלא גדול יותר מיציאת מצרים</p>
<p>For in the Exodus from Egypt, although there were many miracles,</p>	<p>דביציאת מצרים, אף שהיו כמה נסים</p>
<p>besides the fact that this is not a sufficient explanation for why it says specifically “Who took you out of the land of Egypt,”</p>	<p>הרי נוסף לזה שאין זה ביאור מספיק על זה שאומר, אשר הוצאתיך מארץ מצרים דוקא</p>
<p>since even before and after the Exodus there were many miracles —</p>	<p>מכיון שגם קודם יציאת מצרים וכן לאחר יציאת מצרים היו כמה וכמה נסים</p>
<p>now, the matter of a miracle is a change from one existing state to another — from one “yesh” (being) to another “yesh.”</p>	<p>הנה ענין הנס הוא שינוי מיש ליש</p>
<p>Whereas the creation of the heavens and the earth is something from nothing — yesh mei-ayin.</p>	<p>ובריאת שמים וארץ הוא יש מאין</p>
<p>And furthermore, the creation of something from nothing is a far greater wonder.</p>	<p>ונוסף לזה שבריאה יש מאין הוא פלא גדול יותר</p>
<p>Also, the Divine power in creation yesh mei-ayin is a higher power,</p>	<p>הנה גם הכח האלקי שבריאה יש מאין הוא כח בעלה יותר</p>
<p>as is known — that creation of something from nothing is possible only through the Essence, whose existence stems from His own essence.</p>	<p>פידוע שבריאה יש מאין היא רק בכח העצמות. שמציאותו מעצמותו</p>

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

[And it may be said: that the true nature of the existence of created beings is only because their origin is from the Essence — the true Being.]	[ויש לומר, דנה שהמציאות דיש הנברא היא מציאות אמיתית, הוא מפני שהתהווהו היא מהעצמות, יש הקאמיתי.]
So why does the verse say “Who took you out from the land of Egypt”? Seemingly, it should have said, “Who created the heavens and the earth.”	ולמה אומר אשר הוצאתיך מארץ מצרים – דלכאורה הוה ליה למימר אשר בראתי שמים וארץ.
(ב)	
And it is possible to add, that the reason why it should seemingly have said “Who created the heavens and the earth” —	ויש להוסיף, דנה שלכאורה הוה ליה למימר אשר בראתי שמים וארץ
is also because the creation of heaven and earth and the Giving of the Torah (of which “I am Hashem your G-d” is the opening) are connected to one another.	הוא גם לפי שבריאת שמים וארץ ומתן תורה (דאנכי ה' אלוקיך הוא הפתיחה דמתן תורה) שיכים זה לזה
For the creation of heaven and earth is renewed at every moment and instant —	דבריאת שמים וארץ מתחדשת בכל רגע ורגע
according to the teaching of the Baal Shem Tov on the verse “Forever, Hashem, Your word stands firm in the heavens” —	פתורת הבעל שם טוב על הפסוק לעולם ה' דברך נצב בשמים
[as brought in the holy book Tanya] — that the Divine power constantly brings the created being into existence from nothing to something.	הובאה בספר תניא קדישא) שכח האלקי מהנה תמיד) את הנברא מאין ליש
And since creation — the formation of something from nothing — is by the power of the Essence,	ומפיון שבריאה והתהוות יש מאין היא ככח העצמות
it is understood that the creation occurring at every moment is actual something-from-nothing from the Essence.	מוכן, שהבריאה שבכל רגע ורגע היא יש מאין ממש מהעצמות
And similarly regarding the Torah — that its giving (and its drawing down) is from the Essence (“Anochi”),	ועל דרך זה הוא בתורה שנותנתה (והמשכתה) היא (“מהעצמות”) (“אנכי”)
and its drawing forth from the Essence occurs at every moment —	והמשכתה מהעצמות היא בכל רגע
as we say: “The Giver of the Torah” — in the present tense,	כמו שאומרים גותן התורה – לשון הנה
and for this reason our Sages said: “Each day it should be in your eyes as new — truly new.”	שלכן אמרו רז"ל בכל יום יהיו בעיניך חדשים – חדשים ממש
And behold, the power for this — that “each day it shall be in your eyes as new” — was given at the Giving of the Torah.	והנה הכח על זה שבכל יום יהיו בעיניך חדשים, ניתן במתן תורה
And as is known regarding the interpretation of the verse: “And Elokim spoke all these words, saying” —	וכידוע בפירוש הפתוב וידבר אלקים את כל הדברים, האלה לאמר

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

the meaning of the word “saying” in this verse is not [the usual] “to say to others,”	שהפירוש דתיבת לאמר בפסוק זה הוא לא לאמר (לאחרים) כמו כל "לאמר" שבמקרא
since all the souls of Israel were present at the revelation at Mount Sinai, and heard the commandments from the Holy One Himself.	שהרי (נשמות) כל ישראל היו במעמד הר סיני ושמעו, הדברות מהקדוש ברוך הוא עצמו
Rather, the meaning of “saying” here is that at the time of the Giving of the Torah, the power was given to every single Jew, in every generation,	ופירוש "לאמר" כאן הוא שבשעת מתן תורה ניתן הכח, לכל אחד ואחד מישראל
to say all these words (which also applies to the entirety of Torah),	שבכל הדורות לאמר את כל הדברים האלה (שקאי גם), (על כל התורה כולה)
so that his Torah study would be in the mode of “saying” — meaning, that he utters the very words that the Holy One, blessed be He, is uttering right now,	שלימוד התורה שלו יהיה באופן ד"לאמר", שאומר, הדברים שהקדוש ברוך הוא אומר עכשיו
just as it was at the Giving of the Torah.	כמו בשעת מתן תורה
Therefore — just as then it was with awe and reverence and trembling and fear,	שלכן, מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיעה
so too now, etc.	'אף כאן כו
And according to this, the connection between the concept of renewal and the Giving of the Torah is emphasized even more —	ועל פי זה מודגש עוד יותר השיכות דענין ההתחדשות, למתן תורה
since the power for this — that [Torah] should be in your eyes as new — was given at the Giving of the Torah.	כיון שהכח על זה שיהיו בעיניך חדשים ניתן במתן תורה.
(ג)	
And behold, based on the well-known teaching that even a question in Torah is Torah — a Torah of truth — it is understood that what is brought in various discourses, that the beginning of the Giving of the Torah should have been with the creation of the heavens and the earth, is also consistent with truth.	והנה על פי הידוע שגם שאלה בתורה היא תורה, תורת אמת, מובן, דזה שמוכא בכמה דרושים שהתחלה דמתן תורה היה צריך להיות בכריאת שמים וארץ — הוא גם אליבא דאמת
For in addition to the fact that the beginning of the entire Torah is: “In the beginning G-d created the heavens and the earth” (Bereishis 1:1),	דנוסף לזה שהתחלת כל התורה היא בראשית ברא, אלקים את השמים ואת הארץ
and likewise, the beginning of Mishneh Torah (according to the Rambam) is: “To know that there is a First Existence who brings all into being, and all existents were brought into being only from the truth of His being.”	וכן התחלת משנה תורה (להרמב"ם) — לידע שיש נשם מצוי ראשון והוא ממציא כל נמצא, וכל הנמצאים כו' לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

<p>[And to add: that in the opening of the Mishneh Torah it is clarified not only the general idea of creation (as in the beginning of Written Torah), but also that all existents exist from the truth of His existence — meaning that creation is by the power of the Essence, the True Being;</p>	<p>וְלֹהוֹסִיף, שְׁבִהֵתְחַלְתָּה דְּמִשְׁנֵה תוֹרָה מְבוֹאֵר לֹא רַק] עֲנִינְךָ הַבְּרִיאָה בְּכָל־לֵוֹת (כְּבִהֵתְחַלְתָּ תוֹרָה שְׁבִכְתָּב), אֲלֵא, גַּם שְׁכָל הַנִּמְצָאִים נִמְצְאוּ מֵאֲמִיתַת הַמְצָאוּ</p>
<p>and also that creation occurs at every moment — as he continues there: “If it would rise up in thought that He did not exist, nothing else could exist.”</p>	<p>הַיְיִנוּ שֶׁהַבְּרִיאָה הִיא בְּכַח הַעֲצָמוֹת – יֵשׁ הָאֲמִיתִי, וְכֵן שֶׁהַבְּרִיאָה הִיא בְּכָל רֵגַע וְרֵגַע, כְּמוֹ שְׁכּוֹתֵב בְּהַמְשָׁךְ הַעֲנִינְךָ שָׁם: "דָּאָם יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצוּי –", "אֵין דְּבָר אַחֵר יָכוֹל לְהַמְצִאוֹת</p>
<p>The intent in this is that even after the created beings already exist, if He were not present in them, their existence would cease.]</p>	<p>שֶׁהַפּוֹנֶה בְּזֶה הִיא – שְׁגַם לְאַחֲרֵי שֶׁנִּמְצְאוּ הַנִּמְצָאִים, בְּאֵם לֹא יִהְיֶה מְצוּי (בְּהֵם) – תִּבְטַל מְצִיאֹתָם</p>
<p>These two concepts in Chassidus — that creation is from the Essence, and that it occurs continuously — are written by the Rambam in the style of halachah.</p>	<p>דְּשֵׁנִי עֲנִינִים אֱלוֹ שְׁבִתוֹרַת הַחֲסִידוֹת – שֶׁהַבְּרִיאָה הִיא בְּכַח הַעֲצָמוֹת, וְשֶׁהַבְּרִיאָה הִיא בְּכָל רֵגַע – כְּתָבָם הַרַמְבַּ"ם בְּסִגְנוֹן דְּהַלְכָה</p>
<p>Thus, in addition to all this — also at the beginning of the Giving of the Torah there is the concept of the creation of heaven and earth.</p>	<p>הִנֵּה נוֹסֵף לְזֶה – גַּם בְּהִתְחַלְתָּה דְּמַתַּן תוֹרָה יֵשׁנוּ הַעֲנִינְךָ, דְּבִרְיַאת שְׁמַיִם וָאָרֶץ</p>
<p>Except that this matter is present in the Oral Torah — in the explanation of the first verse of the Giving of the Torah, the interpretation of the Written Torah.</p>	<p>אֲלֵא שְׁעֲנִינְךָ זֶה הוּא בְּחֻלְק בְּתוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה, דְּפִסּוּק רַאשׁוֹן דְּמַתַּן תוֹרָה – הַפִּירוּשׁ דְּתוֹרָה שְׁבִכְתָּב</p>
<p>And one may say the explanation of this is: through learning Torah in a way that it is “as new in your eyes,” one also reveals the renewal in creation — that it is constantly renewed from nothing to something.</p>	<p>וְיֵשׁ לומר הַבִּיאור בְּזֶה: דְּעַל יְדֵי עֶסֶק הַתוֹרָה בְּאוֹפֵן דִּיהִיּוּ בְּעֵינֶיךָ חֲדָשִׁים – מְגַלִּים גַּם הַחֲדוּשׁ בְּהַבְּרִיאָה, שֶׁהִיא מְתַחַדָּשֶׁת בְּכָל רֵגַע – מֵאֵין לֵישׁ</p>
<p>And based on what was stated earlier — that the word “saying” at the beginning of the Giving of the Torah is the granting of power that Torah be new in one’s eyes — through this, one reveals (as above) the renewal of creation.</p>	<p>וְעַל פִּי הַמּוּבָא לְעֵיל, דְּתִיבַת "לֵאמֹר" שְׁבִהֵתְחַלְתָּ מַתַּן תוֹרָה הוּא הַנְּתִיבַת כַּח עַל "הִיהוּ בְּעֵינֶיךָ חֲדָשִׁים", שְׁעַל יְדֵי זֶה מְגַלִּים (כְּפִנ"ל) הַחֲדוּשׁ דְּהַבְּרִיאָה</p>
<p>Therefore, at the very beginning of the Giving of the Torah (even before the Ten Commandments) there is already — at least hinted — the matter of the renewal of creation.</p>	<p>הֲרִי – שְׁבִהֵתְחַלְתָּה דְּמַתַּן תוֹרָה (עוֹד לְפָנֵי עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת) – יֵשׁ (בְּרַמְזוֹ עַל כָּל פְּנִיִּים) הַעֲנִינְךָ דְּחֲדוּשׁ הַבְּרִיאָה</p>

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

<p>However, even so, the revealed beginning (in the Written Torah) of the Giving of the Torah is: "I am Hashem your G-d, who took you out from the land of Egypt."</p>	<p>אָלָא – וְשָׂאף עַל פִּי כֵן, הֵהֱתַחֲלָה דְמַתָּן תּוֹרָה בְּגִילּוּי (בְּתוֹרָה שְׂבֻכָתָב) – הִיא "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר", "הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"</p>
<p>Because the intent of creation and the Giving of the Torah is for Israel — that they should pass through the matter of Mitzrayim (from the word meitzar — constraint and boundary), and that they should experience the exodus from all limitations.</p>	<p>כִּי – הַכּוֹנֵנָה דְבְרִיאַת הַעוֹלָם וְדַמַתָּן תּוֹרָה – הִיא בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, אַז זַיִן זָאָלֵן דּוּרְכָאִין הַעֲנִינּוּ ד"מִצְרַיִם" – מְלִשׁוֹן מִיצַר וְגַבּוּל, וְשִׁיְהִיָּה אֲצֵלָם הִצִּיאָה מִכָּל "מִצְרַיִם וְגַבּוּלִים" – הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"</p>
<p>Even from the "house of bondage," that they be removed from any form of servitude to flesh and blood — because "the Children of Israel are My servants," to Me, to the Essence and Being — and "My document predates."</p>	<p>וְאִפְלוּ מִבֵּית עֲבָדִים, שִׁיְהִיו מְשֻׁלָּיִם מֵעֲבָדוֹת לְבָשָׂר וְדָם וְאִיזוֹ שְׂהִיא, כִּי "לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים" – לִי לְעֲצֻמוֹת וּמַהוּת, וּשְׁטָרֵי קוּדֵם"</p>
<p>And this is connected with the fact that the Giving of the Torah came after Israel said "We will do" before "We will hear."</p>	<p>וַיֵּשׁ לְקַשְׁרָה זֶה עִם הַעֲנִינּוּ – שְׂמַתָּן תּוֹרָה הִיָּה לְאַחֲרֵי "שְׂהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה" ל"נִשְׁמָע"</p>
<p>For even though the revelation of the Giving of the Torah was from Above — "I am the one who begins" — nonetheless, it had to be preceded by the declaration "We will do" before "We will hear," nullification to the One who Wills.</p>	<p>דְּהַגֵּם שְׂהִגִּילּוּי דְמַתָּן תּוֹרָה הִיָּה מִצַּד לְמַעְלָה – וְאִיזוֹ הַמַּתְחִיל", הִיָּה צָרִיף לְהִיּוֹת תַּחֲלָה הַקְּדָמַת "נַעֲשֶׂה" ל"נִשְׁמָע" – הַבִּיטוּל לְבַעַל הַרְצוֹן"</p>
<p>And through this specifically was the Torah given and drawn from the Essence —</p>	<p>וְעַל יְדֵי זֶה דְוָקָא – נִיתְּנָה הַתּוֹרָה וְנִמְשָׁכָה מֵהַעֲצֻמוֹת</p>
<p>including the power that was given at the Giving of the Torah — ("to say," as above) — that every day it should be in your eyes as new.</p>	<p>כּוֹלֵל גַּם הַנְּתִיבַת כַּח שְׂהִיָּה בְּמַתָּן תּוֹרָה ("לְאֹמַר", "כֵּן" ל) – שְׂ"בְכָל יוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ חֲדָשִׁים"</p>
<p>(ד)</p>	
<p>"And these days are remembered and performed" (Esther 9:28), meaning that in every year, the very same matters return and are drawn down as they were at the first time —</p>	<p>וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים, שְׂבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה חוֹזְרִים וְנִמְשָׁכִים אוֹתָם הַעֲנִינּוּ כְּמוֹ שִׁהְיוּ בַּפַּעַם – הָרֵאשׁוֹנָה</p>
<p>and even more so — for each year they come on a loftier level, as "one ascends in holiness."</p>	<p>וַיִּתְרֶה מִזּוֹ, שְׂבְכָל שָׁנָה הֵם בְּדַרְגָּא גְּעִלִית יוֹתֵר, דְּמַעְלִיו בְּקֻדְשׁ"</p>
<p>And since all of these matters depend on our deeds and service,</p>	<p>וְכִיוֹן שְׂכָל הַעֲנִינּוּם תְּלוּיִים בְּמַעֲשֵׂינּוּ וְעַבּוּדֵתֵינוּ</p>
<p>therefore, each year one must increase and elevate in holiness, also in the preparations for the Giving of the Torah —</p>	<p>לְכוּ, בְּכָל שָׁנָה צָרִיף לְהוֹסִיף וּלְהַעֲלוֹת בְּקֻדְשׁ, גַּם – בְּהַתְּכַנּוּת לְמַתָּן תּוֹרָה</p>
<p>an increase in the matter of "And he camped" in singular form, "as one man with one heart," which occurred on Rosh Chodesh Sivan,</p>	<p>הוֹסְפָה בְּעֲנִינּוּ ד"וַיִּחַן" לְשׁוֹן יְחִיד, בְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד – שִׁהְיָה בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ סִיוָן</p>

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

and likewise in the preparations that followed Rosh Chodesh Sivan (for immediately after Rosh Chodesh, Moshe began working with them on the matter of receiving the Torah).	וכן בהקנות שהיו לאתרי ראש חודש סיון (שמיד אחר ראש חודש התחיל משה להתעסק עמם בענין קבלת התורה),
And how much more so in the preparation of "we will do" preceding "we will hear," which is the essential preparation for the Giving of the Torah —	ועל אחת כמה וכמה בהקנה דהקדמת "נעשה" ל"נשמע", שהיא ההקנה העיקרית למתן תורה,
as is also understood from the fact that this preparation of "we will do" before "we will hear" occurred on the 5th of Sivan — the eve of the 6th of Sivan, when the Torah was given.	כמוכן גם מזה שהקנה זו דהקדמת "נעשה" ל"נשמע" היא בחמישי בסיון, שהוא הערב של ששי בסיון שבו ניתנה התורה.
And this is that during the course of this day, one should contemplate the concept of "we will do" before "we will hear," with a contemplation appropriate to lead to action —	והוא — שבמהלך היום יתבוננו בענין דהקדמת "נעשה" ל"נשמע", התבוננות המתאימה שמביאה לידי פועל,
that in every matter of service of Hashem, one must first fulfill it in practice ("naaseh"), and only afterwards understand it in one's Chabad faculties ("nishma").	שכל ענין דעבודת ה', צריך תחילה לקימו בפועל ("נעשה"), ולאחרי זה להבין את הענין בחב"ד שלו ("נשמע").
And although this day (5th of Sivan) is the eve of the festival, and there are many distractions of preparing for the holiday —	ואף שיום זה (חמישי בסיון) הוא ערב יום טוב, שיש בו כמה טרדות דהקנות צרכי החג
it is known the teaching of the honored holiness of my teacher and father-in-law, the Rebbe,	הרי ידועה תורת כבוד קדושת מורי ורבי אדמו"ר
that on Shavuos, and likewise on the eve (and somewhat of) Shavuos, the opposing side has no real dominance —	שבחג השבועות ועל דרך זה בערב (ומעין) חג השבועות — אין שליטה (כל כף) להמעניג שנגד
and therefore this is a most fitting time to accomplish everything necessary for Torah study and Divine service.	ולכן — הוא זמן המוקשר לעשות הכל לטובת לימוד 'התורה והעבודה כו
And it is understood plainly, that in addition to the above-mentioned preparations which apply to the days preceding the festival of Shavuos, beginning from Rosh Chodesh Sivan,	ומוכן בפשטות, דנוסף להקנות הנ"ל ששייכים להימים, שכלפני חג השבועות, מתחיל מראש חודש סיון
there must be — and all the more so — special effort regarding matters connected with the festival of Shavuos itself.	צריך להיות — ובכל שכן — השתדלות מיוחדת בנוגע לענינים השייכים לחג השבועות עצמו
Beginning with the effort that every single Jew — men, women, and children — should be in the synagogue at the time of the reading of the Ten Commandments.	מתחיל מההשתדלות שכל אדם ואדם מישראל — אנשים נשים וטף — יהיו בבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

As has been discussed many times, that the Torah is given anew each year on Shavuos,	ובכדובר כמה פעמים, דנה שבכל שנה בתג השבועות, ניתנה התורה מחדש
in a manner similar to the first time, and this is primarily revealed through the reading of the Ten Commandments.	על דרך כמו שהיה בפעם הראשונה – מתגלה בעיקר בהקריאה דעשרת הדברות
As our Sages said (Shir HaShirim Rabbah 1:2), “The Holy One, blessed be He, said to Israel: My children, read this passage every year, and I will consider it as if you are standing before Mount Sinai and receiving the Torah.”	כמאמר רז"ל: אמר הקדוש ברוך הוא לישראל – בני, יהיו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלים את התורה
Therefore, one must listen to this portion with awe and reverence, etc., as if standing at Mount Sinai.	שליכן צריך לשמוע פרשה זו באימה וביראה וכו', כאילו עומדים לפני הר סיני
And this is also one of the reasons for the great emphasis that all of the Jewish people — even very young children — should be present in shul for the reading of the Ten Commandments,	וזהו גם מהטעמים על גודל ההשתדלות שכל בני ישראל, גם הקטני קטנים(ות), יהיו בבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות
as has been explained at length many times.	בכדובר כמה פעמים בארוכה
And to add: that the effort to bring children to shul for the reading of the Ten Commandments is also related to the concept that “our children are our guarantors.”	ולהוסיף: שההשתדלות שהטף יהיו בבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות – שיהי גם להקנה ד"בנינו, "עורבים אותנו
One may say that this includes the explanation of “guarantors” both from the term meaning intertwined — that all of Israel are intertwined with one another —	שיש לומר – שכולל גם הפירוש ד"עורבים" מלשון, תערובת – שכל ישראל מעורבים זה בזה
and also from the root meaning “sweetness” — that all of Israel are sweet and beloved to one another.	ו"עורבים" מלשון עריבות ומתיקות – שכל ישראל ערבים ומתוקים זה לזה
And similarly, good resolutions to increase in Torah study — both the revealed and inner dimensions of Torah — until “your wellsprings spread outward,”	ועל דרך זה: החלטות טובות להוסיף בלימוד התורה – נגלה דתורה ופנימיות התורה – ועד "שפוצו", "מענותיך חוצה
including the effort to organize Torah gatherings on Isru Chag of Shavuos — the time of the Giving of our Torah — or on the days adjacent to it.	כולל גם ההשתדלות לארגן פינוסי תורה באסרו חג השבועות – זמן מתן תורתנו" – או בימים הסמוכים לזה
And as mentioned earlier — each year, one must increase in all these matters with greater strength and vigor —	וכמאמר לעיל: שבכל שנה צריך להוסיף בכל ענינים, אלו ביתר שאת וביתר עוז
both regarding the preparations relevant to the days before “the time of the Giving of our Torah,”	הן בנוגע להכנות השייכים לימים שלפני "זמן מתן", "תורתנו

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב חג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

and regarding good resolutions (and efforts) related to the matters associated with “the time of the Giving of our Torah” and the days that follow it.	והן בנוגע להקלטות טובות (וההשתדלות) בנוגע לענינים השייכים ל"זמן מתן תורתנו" והימים שלאחריו.
And as mentioned above, that each year one must increase in the preparations for the Giving of the Torah —	וכאמור לעיל, שבכל שנה צריך להוסיף בהתכנות למתן תורה —
particularly in the preparation of “we will do” preceding “we will hear” (on the eve of the festival of Shavuos) —	ובפרט בהתכנה דהקדמת "נעשה" ל"נשמע" (בערב חג השבועות),
and through this, the matter of the Giving of the Torah and the receiving of the Torah on the festival of Shavuos is on a loftier level —	ועל ידי זה גם הענין דמתן תורה וקבלת התורה בחג השבועות — הוא בדרגא געלית יותר,
even to the point of incomparable greatness.	ועד באין ערוף.
So much so that each year, all these matters — the Giving of the Torah and receiving of the Torah, and also the preparations — are truly new.	ועד שבכל שנה, כל ענינים אלו (מתן תורה וקבלת התורה, וכן ההתכנות לזה) — הם חדשים ממש.
And especially in this year (5749), the eve of the year 5750, which can be interpreted as an acronym for “May it be a year of miracles” —	ובפרט בשנה זו (תשמ"ט), ערב שנת תש"ן — שיש, "לומר רמז ראשי תיבות: תהא שנת נסים",
and even in this year, on the eve of 5750, we are already tasting from the miracles of 5750 —	וגם בשנה זו, ערב תש"ן, טועמים כבר מהנסים), (בתש"נ
the preparation must be with even greater uplift and greater strength.	צריכה להיות ההכנה ביותר שאת וביותר עוז.
And through the increase year after year in the preparations for the Giving of the Torah,	ועל ידי ההוספה מדי שנה בשנה בהתכנות למתן תורה —
there is also added in the matter of the Giving of the Torah,	מיתוסף גם בענין דמתן תורה
until there is an increase that is utterly incomparable — and in a manner of novelty.	ועד להוספה שבאין ערוף ובאופן של חידוש.
For although the matter of the Giving of the Torah, and in a mode of renewal, exists throughout the entire year (as mentioned earlier in section 2),	דהגם שהענין דמתן תורה — ובאופן של חידוש — הוא (במהלך כל ימי השנה (כנ"ל סעיף ב
still, the primary moment of the Giving of the Torah — in a completely new manner — is on the festival of Shavuos, the “time of the Giving of our Torah.”	הרי עיקר הענין דמתן תורה (באופן חדש לגמרי) — "הוא בחג השבועות "זמן מתן תורתנו".
(ה)	
And behold, just as at the original Giving of the Torah, there was established the permanence of the world —	והנה, כמו שבמתן תורה בפעם הראשונה נעשה תוקף — בקיום העולם —

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב חג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

<p>as our Sages said on the verse “The earth feared and was still” (Tehillim 76:9), that until the sixth of Sivan the earth feared, and on the sixth of Sivan, when the Jewish people accepted the Torah, it became still —</p>	<p>במאמר חז"ל על הפסוק "אֶרֶץ יְרָאָה וְשָׁקְטָה" – שְׁעַד יוֹם הַשָּׁשִׁי בְּסִיּוֹן אֶרֶץ יְרָאָה, וּבַיּוֹם הַשָּׁשִׁי בְּסִיּוֹן, – כְּשִׁיִּרְאֵל קִיבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה – שָׁקְטָה</p>
<p>so too it is each and every year: through the increase in the Giving of the Torah and its acceptance, there is also an increase in the stability of the world.</p>	<p>עַל דֶּרֶךְ זֶה הוּא בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה – שְׁעַל יְדֵי הַהוֹסְפָה בְּמַתַּן תּוֹרָה וּבְקִבְלַת הַתּוֹרָה – נַעֲשִׂית הוֹסְפָה בְּהַתּוֹקֵף. דְּקִיּוֹם הָעוֹלָם.</p>
<p>And in the same manner explained above (section 3), that through engaging in Torah in a manner that it is new in one’s eyes,</p>	<p>וְעַל דֶּרֶךְ מֵה שְׁנֵיתָבְאָר לְעֵיל (סְעִיף ג), שְׁעַל יְדֵי עֶסֶק – "הַתּוֹרָה בְּאוֹפֵן ד'יְהִיּוּ בְּעֵינֵיהּ חֲדָשִׁים</p>
<p>one reveals also the renewal that is in the world — that it is renewed each moment, from nothing to something, by the power of the Essence.</p>	<p>מְגַלִּים גַּם הַחֲדוּשׁ שִׁישְׁנוּ בְּעוֹלָם – שֶׁהוּא מִתְחַדֵּשׁ בְּכָל רִגַע מֵאִין לִישׁ – בְּכַח הַעֲצָמוֹת</p>
<p>One may say that this matter — the revelation of the Divine power which brings the world into being from nothing — is the true meaning of “was still.”</p>	<p>דִּישׁ לוֹמֵר, שְׁעֵנְנוּ זֶה [גִּילּוֹי פֶחַ הָאֱלֹקִי שְׁמִהְיָ אֶת "הָעוֹלָם מֵאִין לִישׁ] – הוּא אֲמִיתִית הָעֵנְנוּ ד'שָׁקְטָה</p>
<p>And based on this, one may further add: that the yearly increase in preparation for the Giving and Receiving of the Torah,</p>	<p>וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לַהוֹסִיף: דָּנָה שְׁבְכָל שָׁנָה צָרִיף לַהוֹסִיף – בְּהַכְנוּת לְמַתַּן תּוֹרָה וּקְבַלַת הַתּוֹרָה</p>
<p>includes also an increase in the three pillars upon which the world stands: Torah, Avodah (Divine service), and Acts of Kindness.</p>	<p>נְכַלל בְּזֶה גַם הוֹסְפָה בְּשִׁלוּשֵׁת הַעֲמוּדִים שְׁעֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד: תּוֹרָה, עֲבוּדָה, וּגְמִילוּת חֶסֶדִים</p>
<p>And particularly in tzedakah — for aside from being one of the pillars of the world, it also constitutes the totality of Torah,</p>	<p>וּבִפְרָט בְּצַדָקָה – דְּנוֹסָף לָזֶה שֶׁהוּא אֶחָד הַעֲמוּדִים – דְּהָעוֹלָם, הוּא (גַּם) כְּלֹלוֹת כָּל הַתּוֹרָה</p>
<p>as explained in Torah Or on the verse “In the third month...”</p>	<p>כְּמַבּוֹאֵר בְּתוֹרָה אֹר דִּיבוּר הַמִּתְחִיל "בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי</p>
<p>Therefore, in addition to the custom that each individual designates a messenger to give tzedakah on their behalf —</p>	<p>וְלָכוֹ, נוֹסָף עַל הַסִּיּוֹם (כְּנֹהֵג) בְּעֲשִׂית כָּל אֶחָד וְאֶחָת – לְשָׁלִיחַ בְּמִצְוֹת צַדָקָה</p>
<p>there must be, on Erev Shavuos (Erev “the time of the Giving of our Torah”), a special increase in giving tzedakah —</p>	<p>צָרִיף לְהִיּוֹת בְּעֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת, עֶרֶב "זְמַן מַתַּן, תּוֹרַתְנוּ" – הוֹסְפָה מִיְחַדָּת בְּנִתְיַנַּת הַצַּדָקָה</p>
<p>to the point that the giving of tzedakah on this day be in a manner of “a new opening” —</p>	<p>וְעַד שְׁנֵיתְיַנַּת הַצַּדָקָה בְּיוֹם זֶה תִּהְיֶה בְּאוֹפֵן שֶׁל "פְּתִיחָה", "חֲדָשָׁה</p>
<p>for through this new opening, there is also an increase in the Divine bestowal from His “open hand” (the full, open, holy, and expansive hand),</p>	<p>דְּעַל יְדֵי פְּתִיחָה זֹו נַעֲשִׂית גַּם הוֹסְפָה בְּהַשְׁפָּעָה מִיָּדוֹ (הַפְּתוּחָה) (הַמְּלֵאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה, וְהַרְחָבָה</p>

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

in all areas — and especially in the matter of the Giving of the Torah,	בנוגע לכל הענינים — ובפרט בענין דמתן תורה
beginning with the first statement: “I am Hashem your G-d, who brought you out of the land of Egypt,”	מתחיל מן הדיבור הראשון: "אנכי ה' אלקיך אשר", "הוצאתיך מארץ מצרים"
meaning that one goes out from all constraints and boundaries, and becomes one with the “Anochi,” the Giver of the Torah.	שיוצאים מכל המיצרים וגבולים — ונעשים חד עם "אנכי" נותן התורה
And this concept — going out from constraints and boundaries — is realized within the soul as it is clothed in the body,	וענין זה (דיציאה ממיצרים וגבולים) בא בהנשמה כמו, שהיא מלובשת בגוף
for long and good days — a healthy body and a healthy soul.	לאורך ימים ושנים טובות, גוף פריא ונשמה פריאה
And through learning the revealed part of Torah (the “body” of Torah) and the inner dimension of Torah (the “soul of Torah”) —	ועל ידי לימוד גליא דתורה (הגוף דתורה) ופנימיות — (התורה) (נשמתא דאורייתא
for both are one Torah — the person’s body and soul also become a single unified existence,	ששניהם הם תורה אחת — נעשים גם הגוף והנשמה, של האדם הלומד מציאות אחת
an existence that is one with “Anochi” — the Giver of the Torah.	מציאות שהיא חד עם "אנכי" — נותן התורה
And when these matters are proclaimed in a great house — a house where Torah is magnified,	ועל ידי שמכריזים על ענינים אלו בבית גדול — בית — שמגדליו בו תורה
and a house where prayer is magnified — and prayer is the asking for all one’s needs, both spiritual and material —	ובית שמגדליו בו תפלה, דתפלה היא בקשת כל צרכיו, — הן צרכיו הרוחניים והן צרכיו הגשמיים
then all the above is further increased: the Holy One, blessed be He, helps to fulfill all the resolutions —	הנה על ידי זה נתוסף עוד יותר בכל ה"ל, שהקדוש — ברוך הוא עוזר לקיים את כל ההחלטות
which are also prayers and requests — related to the preparations for the Giving of the Torah.	— שהן גם בקשה ותפלה) דההכנות למתן תורה)
And He also fulfills the requests regarding the drawing down of Torah —	— וגם ממלא הבקשות בנוגע להמשכה דמתן תורה
especially when they are found in a house where Torah is magnified —	— ובפרט שנמצאים בבית שמגדליו בו תורה
that the Torah be drawn forth in complete form and in a manner entirely new,	שהמשכת התורה תהיה בשלימות ובאופן חדש לגמרי —
and even up to the level of “A new Torah will come forth from Me” (Yeshayahu 51:4),	— "ועד ל"תורה חדשה מאתי תצא
with the true and complete redemption through our righteous Moshiach.	בגאולה האמיתית והשלימה — על ידי משיח צדקנו

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

And to add: the concept of the Giving of the Torah is the giving of Torah <i>down below</i> in the earth —	ולהוסיף: דענגן מתן תורה הוא – נתינת התורה למטה – בארץ
in such a way that “it is not in Heaven” (Devarim 30:12).	”ובאופן ש”לא בשמים היא
And as our Sages said (Bava Metzia 59b), that G-d says to the ministering angels: “Let us go to the earthly court...”	ובמאמר חז”ל: שיהקדוש ברוך הוא אומר למלאכי...”השרת: “אני ואתם נלך אצל בית דין של מטה
And accordingly, when Jews below render a ruling in Torah that the time for the redemption has already arrived	ועל פי זה – כשישראל למטה פוסקים פסק דין על פי – תורה – שיהגיע כבר זמן הגאולה
(since all the deadlines have passed, and the Jewish people have already repented) —	– (כי פלו כל הקציו, וישאל כבר עשו תשובה)
then so shall it be: the redemption comes immediately and at once.	כן יקום – ותיכף ומיד באה הגאולה
(1)	
And to add: the festival of Shavuos is connected to Moshe Rabbeinu, for “Moshe received the Torah from Sinai and passed it on...” (Avos 1:1), all the way to the Men of the Great Assembly, who said: “Raise up many disciples.”	ולהוסיף: שחג השבועות שייך למשה רבינו, ד”משה קיבל תורה מסיני ומסרה כו” עד לאנשי פנסת הגדולה – “שם אמרו: “העמידו תלמידים הרבה
And in this phrase (“many disciples”) is included every single Jew — men, women, and children.	שבזה (“תלמידים הרבה”) נכלל כל אחד מישראל: אנשים, נשים וטף
[And one could say that the phrase “raise up many disciples” also means that each of these disciples — i.e., each and every Jew — becomes a pillar, through whom the three pillars upon which the world stands are sustained.]	[ויש לומר: דפירוש “העמידו תלמידים הרבה” הוא גם – שכל אחד מהתלמידים (היינו כל אחד מישראל) בעשה “עמוד” שעל ידו מתקיימים כל ג’ העמודים .שעליהם העולם עומד]
The festival of Shavuos is also connected to King David and the Baal Shem Tov, whose hilula (day of passing) is on Shavuos.	ותג השבועות שייך לדוד המלך ולהבעל שם טוב – שיום ההילולא שלהם הוא בתג השבועות
And since the idea of <i>renewal of creation</i> is the Baal Shem Tov’s interpretation on the verse “Forever, Hashem, Your word stands firm in the heavens” (Tehillim 119:89) — a verse stated by David, the sweet singer of Israel —	ומכיון שהענין דחידוש הבריאה הוא פירוש הבעל שם טוב על הפסוק “לעולם ה’ דברך נצב בשמים”, פסוק – בתהלים שנאמר על ידי דוד נעים זמירות ישראל
therefore, the days of Shavuos are especially auspicious for the study and dissemination of Torah in a manner of “raising up many disciples,”	לכן – ימי תג השבועות הם מסוגלים ביחוד ללימוד – והפצת התורה באופן ד”העמידו תלמידים הרבה

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

that the study and dissemination, both daily and especially annually, should be in a manner of <i>ma'alin bakodesh</i> (increasing in holiness),	ושְהִלְמוּד וְהַתְּפִיחָה – בְּכָל יוֹם, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה – "בְּכָל שָׁנָה – יִהְיוּ בְּאוֹפֵן ד' מְעַלְיוֹ בְּקִדְוֶה
and even in a way of renewal — for through renewal in Torah, the renewal of creation is revealed,	וְעַד בְּאוֹפֵן שֶׁל "חִידוּשׁ", שֶׁעַל יְדֵי הַחִידוּשׁ בְּתוֹרָה – – נִתְגַּלְתָּה (כַּפְנ"ל) הַחִידוּשׁ דְּהַבְּרִיאָה
that all created beings are being renewed from <i>ayin</i> to <i>yesh</i> every moment.	שֶׁכָּל הַנִּבְרָאִים מִתְחַדְּשִׁים מ' אִיוֹן ל' יֵשׁ" בְּכָל רֵגַע
And similarly in the opposite direction: through learning and spreading the concept of <i>renewal of creation at every moment</i> — which is one of the core teachings of Chassidus —	וְעַל דְּרָף זֶה הוּא לְאִידֵךְ: שֶׁעַל יְדֵי לִמּוּד וְהַפְצַת הַעֲנִנָּן ד' חִידוּשׁ הַבְּרִיאָה בְּכָל רֵגַע", שֶׁהוּא מִהֶעֱנִנָּים – – הַעֵינְיָרִים דְּתוֹרַת הַתְּסִידוֹת
this brings and hastens the future redemption, when there will be the ultimate renewal in Torah — “A new Torah will go forth from Me” (Yeshayahu 51:4).	עַל יְדֵי זֶה מְקַרְבִּים וּמְמַהֲרִים אֶת הַגְּאוּלָּה הַעֲתִידָה, שֶׁאֵזוּ יִהְיֶה אֲמִיתִית הַחִידוּשׁ בְּתוֹרָה – "תוֹרָה תֵּדְשָׁה מֵאֵתִי תֵצֵא"
And one can say: this is also the connection between the beginning of the Torah and the beginning of Matan Torah.	וַיֵּשׁ לומר: דְּזֶהוּ גַם הַקְּשֶׁר דְּהַתְּחִלַּת הַתוֹרָה עִם – "הַתְּחִלָּה ד' מִתֵּן תוֹרָה
The Torah begins with: “In the beginning, G-d created the heavens and the earth” (Bereishis 1:1),	דְּהַתְּחִלַּת הַתוֹרָה הִיא: "בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
and from there we arrive at “And G-d spoke all these words saying...” — the beginning of Matan Torah: “I am Hashem your G-d who took you out of Egypt” (Shemos 20:1–2),	וּמִזֶּה בָּאִים ל' וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמַר – לְהַתְּחִלָּה ד' מִתֵּן תוֹרָה": "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ ," אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
which also includes the future redemption: “As in the days when you left Egypt, I will show you wonders” (Michah 7:15).	שֶׁבְּזֶה נִכְלָל גַּם גְּאוּלָּה הַעֲתִידָה – "כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנִי נִפְלְאוֹת
And in a similar manner in the <i>Mishneh Torah</i> of the Rambam: its beginning is that there is a First Existence who brings all into being...	וְעַל דְּרָף זֶה הוּא ב' מִשְׁנֵה תוֹרָה" (לְרַמְבַּ"ם): שֶׁהַתְּחִלָּה הִיא – שֵׁשׁ שָׁם מִצְוֵי רֵאשׁוֹן וְהוּא מִמְצִיא ... כָּל נִמְצָא
and all that exists — heaven and earth and all that is between them — exists only from the truth of His existence,	וְכָל הַנִּמְצָאִים: מִשְׁמַיִם וְאָרֶץ וּמֵה שְׁבִינִיָּהֶם, לֹא נִמְצָאוּ – אֱלֹא מֵאֲמִתּוֹת הַמְצָאוֹ
[One may say that “heavens and earth and all between them” is like the phrase: “the heavens and the earth” — “את השמים” to include the hosts of heaven, and “ואת הארץ” to include the hosts of the earth].	דִּישׁ לומר: ש' מִשְׁמַיִם וְאָרֶץ וּמֵה שְׁבִינִיָּהֶם" – הוּא עַל דְּרָף "אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" – "אֶת הַשָּׁמַיִם" לְרַבּוֹת], צָבָא הַשָּׁמַיִם, "וְאֶת הָאָרֶץ" לְרַבּוֹת צָבָא הָאָרֶץ
and from this, we arrive at the <i>conclusion</i> of the <i>Mishneh Torah</i> — the theme of Geulah (Redemption),	– וּמִזֶּה בָּאִים לְהַסִּיּוֹם ד' מִשְׁנֵה תוֹרָה" – עֲנִין הַגְּאוּלָּה

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

culminating in its final seal: "For the earth will be filled with the knowledge of Hashem as the waters cover the sea" (Yeshayahu 11:9).	ועד להסיום והחזתם ד' משנה תורה": "פי מלאה". "הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים
(ז)	
And through our actions and our Divine service — especially the preparations for Matan Torah and the receiving of the Torah,	ועל ידי מעשינו ועבודתינו, ובפרט בהקנות למתן, תורה וקבלת התורה
and particularly after completing the Sefiras HaOmer and refining all the middos from "Chessed sheb'Chessed" through "Malchus sheb'Malchus" —	ובפרט לאחר שטיימו כבר ספירת העומר וביירו כל המדות מהסוד שבחסד עד מלכות שבמלכות
for the Sefiras HaOmer is a preparation for Matan Torah, which begins with "Anochi... Who took you out of Egypt" (the theme of redemption),	דספירת העומר היא הכנה למתן תורה שמתחלת ב"אנכי גו'" — "אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (עגנו), (הגאולה
and especially since in the continuation of Sefiras HaOmer we say "Aleinu l'shabeiach..." until its conclusion: "And Hashem will be King over the whole earth... On that day Hashem will be One and His Name One,"	ובפרט שבהמשך לספירת העומר אומרים "עלינו לשבח" כו' עד להסיום — "והיה ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
[which corresponds to the Sefirah of Malchus, and in particular "Malchus sheb'Malchus"],	דעגנו "והיה ה' למלך על כל הארץ" שיהיה לספירת [המלכות ובפרט מלכות שבמלכות
and after this we say "But the righteous will praise Your Name; the upright will dwell in Your presence."	ולאחר זה אומרים "אף צדיקים יודו לשמך, וישבו", "וישראל את פניה
And all this is declared publicly in a place where Torah and prayer are magnified —	וכל זה הכריזו בצבור, במקום שמגדלין בו תורה — ומגדלין בו תפלה
then surely, immediately, the Redemption will come.	הרי בודאי שמיד תבוא הגאולה
And there will be the completion of Malchus — the Kingship of the House of David, and also the Kingship of Moshe,	ותהיה השלמות דמלכות — מלכות בית דוד, וגם מלכותו של משה
and similarly that of the Baal Shem Tov and all the Nesi'im after him, for "Who are kings? The Rabbis!"	וכן דהבעל שם טוב ודכל הנשיאים שלאחריו — "ודמאן מלכי? רבנן
And all of this will happen immediately — without any delay, not even for the blink of an eye —	וכל זה יהיה מיד — דלא יעכבו אפילו כהרהר עין
and with joy and gladness of heart, and below ten handbreadths — literally at once and immediately.	ומתוך שמחה וטוב לבב, ולמטה מעשרה טפחים, ותיכף ומיד ממש

[NOTE: SUMMARY

This discourse, delivered by the Lubavitcher Rebbe, illuminates the profound spiritual mechanics behind Shavuos and the giving of the Torah. The Rebbe organizes the theme into **three ascending dimensions**:

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

1. Oneness of Torah and the Soul:

- Just as Torah has both an external body ("גליא דתורה") and an inner soul ("פנימיות" ("התורה)), so too does man possess a body and soul.
- Through uniting both aspects of Torah in our study — the revealed law and Chassidus — the **body and soul of the learner become one**, aligned with the "**Anochi**", the Giver of Torah, creating true Divine oneness in existence.

1. Role of the Beis Midrash and Tefillah:

- Torah must be studied and spread in places that are both **Torah centers** and **prayer centers**.
- Tefillah (prayer) is not merely spiritual; it encompasses material and emotional needs, showing how the Torah engages with all aspects of life.
- Declaring Torah truths in these spaces brings down immense spiritual influence, particularly when linked to **Kabbalas HaTorah**.

1. Matan Torah and Redemption (Geulah):

- The **theme of renewal** in Torah (חידוש התורה) echoes the **Baal Shem Tov's** explanation of continuous re-creation of the world.
- Every Jew — including "אנשים, נשים וטף" — is a **pillar of Torah**, bringing the world to its destiny.
- The preparation of refining one's **middos** through Sefiras HaOmer is not merely symbolic but an **active catalyst** for Geulah.
- Just as "**Malchus sheb'Malchus**" concludes Sefira, we invoke "והיה ה' למלך..." — a prophecy of ultimate unification.
- Through the merit of Moshe Rabbeinu, Dovid HaMelech, the Baal Shem Tov, and all the **Nesi'im**, Geulah arrives "**below ten tefachim,**" **immediately and with joy** — a real, physical Redemption without delay.

PRACTICAL TAKEAWAY

- **Unite both aspects of Torah** in your daily study — learn **Nigleh (halacha, gemara)** and **Chassidus (the soul of Torah)**. Just as the Torah is one, your body and soul become united with G-d.
- **Don't study in isolation.** Engage your community. Teach others. Be part of a "**בית" שגדלים בו תורה ותפילה**", a house that cultivates both learning and heartfelt prayer.
- **Don't wait for Geulah passively.** Understand that **your mitzvah, your study, your prayer today**, especially during Shavuos, has the power to tip the scales for the entire world.

The Rebbe

בס"ד. אור לה' סיון, ערב תג השבועות ה'תשמ"ט

On the night of the 6th of Sivan, the eve of the holiday of Shavuos, 5749/1989

- View **Sefiras HaOmer** not as a countdown, but as a personal transformation engine. Refine your middos systematically — from **חסד שבחסד** to **מלכות שבמלכות** — and prepare your vessel to receive **a new light of Torah**, literally a new Torah (תורה חדשה מאיתי תצא).
- Most of all: believe and act **as if Geulah is already here**. This faith brings it closer in tangible, revealed ways — **תיכף ומיד ממש**.

CHASSIDIC STORY

The Rebbe and the Torah of the Baal Shem Tov on Shavuos

On the night of **Shavuos 5741 (1981)**, the Rebbe spoke for hours, passionately expounding the Baal Shem Tov's interpretation of "לעולם ה' דברך ניצב בשמים" — that G-d's speech **constantly recreates the universe** every moment. After the talk, Rabbi Yoel Kahan turned to the Rebbe and said, "Rebbe, this idea transforms how we look at reality. It makes Torah not only the guide for the world — it makes it the **substance** of the world!"

The Rebbe smiled deeply and said:

"אדרבה — if one learns Torah with such a consciousness, then he is already living in Geulah."

Then, without a pause, the Rebbe motioned to begin **Hakafos-like dancing** — unusual for Shavuos — and declared:

"היום הזה נהיית לעם — today we become anew — like at Matan Torah."

What followed was a scene reminiscent of Sinai: intense dancing, tears, joy, and an overpowering sense of closeness. That night, many chassidim reported dreams and visions of the **Baal Shem Tov, Moshe Rabbeinu, and the Rebbe Rayatz**, all reinforcing the Rebbe's declaration: **Torah is the force of Redemption — and it is already here.**

Source: Told by Rabbi Leibel Groner; recorded in "Yemey B'suras HaGeulah," vol. 2, Shavuos 5741. **END NOTE]**